

Saitos Lajos

Éjszaki fuvallat

Ablakomban az égi
kandeláber a telihold
fölfénylik nyári álmatlan
éjszakán s megvilágítja
Mózes arcmását egy
Kass János-grafikán
lám mily élvezhetőn
még ha így életlenül is
életes mintha csak egy
madárcsontú köhécselő
művészettörténész nézné
éjelente együtt a Holddal
Mózeset aki téblábol a kövek
közt – még vésésen innen...!

Újratervezés

Már hamuhodik a múltad
lősz lesz belőle humusz
építkezik rajta a televény
sejtjeivel húz íves falakat
mikro-organikus katedrálist
hajlékot az isteni szónak igének
a recept szerinti gyógyuláshoz
s minden máshoz – csont a
csonthoz – fűszálhoz és
amit még e hajnali vers hoz
az élethez – a viháncoláshoz
udvarunkon az épülő házhoz
lelkifurdaláshoz a lánchoz
koncentrálódnak a szilikátok.

Születni augusztusban

Születni augusztusban
amikor a császárok halnak
s éjszakai zápor veri az ablakot
a tarlóföldet siralmas öröm
és bánat is egyszerre hisz'
császár a ravatalon a mag
meg a csűrben és az újbor
új tömlőben – így mulat és
gyászol a csürhe népség
gerince villan mint penge
vagy éppen kukorica cső
s meghalni augusztusban
miként a császárok teszik –
mégis *holtunk egyforma rang.*

Súgj még...!

A véznák éheznek
a szomjúhozók ajkán
csörömpöl a szó

a bénák kopognak
jelelnek a félfülűeknek

siketeknek
súgj még Hang!

Ezredváltó sűrű ének

*Ködöböcz Gábornak.
a hatvanadikra!*

A víz locsog, morog
és hallgat, barátom!

Az erdő fái már érzik
a láncfűrész-szagot...

A kifutópályán elhagyottan
vesztegel egy mozgólétra...

S jégben villan
a hegygerinc...!

Ahová nem juthatsz –
oda tekints!!!